

KERK & Leven

39

2022

WEEKKRANT

28 SEPTEMBER

JAARGANG 83

EDITIE 2321

CHRISTUS KONING

DON BOSCO

HEILIGE FAMILIE

O.-L.-VROUW BIJSTAND

O.-L.-VROUW TEN BOS

SINT-JOZEF

SINT-NICOLAAS

SINT-NIKLAAS NIEUWKERKEN-WAAS

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

LEVEN VANUIT DE DOOP

'Geloof te mogen delen en verder verdiepen met iemand die gedoopt wil worden is een zegen'

Erik MELS

In het kader van het project *Leven vanuit de doop in ons bisdom, ontmoeten we Veerle De Clercq en Martine Van Cauter. Veerle heeft Martine begeleid naar haar doopsel in 2021. Martine geeft een openhartig getuigenis. Veerle is gepensioneerd oma en is actief in sociale kruidentier De Springplank. Zij is ook catechiste.*

Gesprek met Veerle

- **Wat drijft u om iemand te begeleiden naar de doop?**

Het doopsel is een belangrijk en ingrijpend moment in iemands leven. De vreugde van te mogen leven als gelovige, als gedoopte, in een gemeenschap van gelovige, gedoopte mensen; de rijkdom en het houvast die het geloof kan bieden en het mijzelf ook biedt in mijn leven, wil ik delen met anderen. Dit te mogen delen en verder verdiepen met iemand die gedoopt wil worden is een zegen!

- **Waarom laat iemand zich op volwassen leeftijd dopen?**

Bij de catechumenen was dit verschillend. Iemand wou kerkelijk huwen en was niet gedoopt, iemand

koos ervoor om gedoopt te worden waar diens ouders bewust niet voor hadden gekozen, maar steeds ging het om mensen die de keuze om gedoopt te worden goed overwogen hadden.

- **Hoe verloopt zo'n begeleiding meestal?**

Er is een liturgische leidraad vastgelegd die zeer waardevol is. De eerste fase is een verkennende fase waar de catechumenen het parochiale leven leren kennen, waar we ook verdiepende gesprekken hebben met mekaar. Deze periode wordt afgesloten door een feestelijke viering van de opname in het catechumenaat in de kerk. De doopleerling is nu lid van de Kerk. Dan start het catechetische deel van de begeleiding. Ik volg hierbij geen vast stramen. Wel is het mijn bedoeling om hun levensverhaal, waar je langzaam aan deel mag van uitmaken, te leggen op de Bijbelverhalen, op de rijkdom van de sacramenten, op de prachtige gebedstaal van onze liturgie en van de gebeden in de Bijbel. Zo ontvouwt zich langzaam maar zeker de weg die Christus ons heeft voorgeleefd als de weg die God met ieder van ons wil gaan, elk op eigen tempo, elk op een persoonlijke manier. Zelf zal ik ook openhartig getuigen van mijn geloof waar dit ter sprake komt. Een wederzijds vertrouwen is heel belangrijk. Ontmoetingen met geloofsgenoten zijn ook belangrijk en verrijkend. Hen laten kennismaken met verschillende diaconale initiatieven evenzeer. Ook een ontmoeting met onze bisschop is voorzien.

De laatste veertig dagen voorafgaand aan het doopsel in de Paaswake wordt een intense periode. Deze vastenperiode starten we met de viering van de uitverkiezing, van de naampogave. Een beslissende stap waar ze hun naam opge-

ven met daarbij hun uitdrukkelijke wens om gedoopt te worden en dit ten overstaan van de Kerkgemeenschap. Aan de doopleerling wordt ook gevraagd om de Geloofsbelijdenis bewust uit te spreken voor de Kerkgemeenschap, ook het aanreiken van het Onze Vader tijdens een viering, als hét gebed van de Kerk, is een belangrijk moment in de hele voorbereiding op hun doopsel. Voorafgaandelijk hebben we hierover verdiepende gesprekken. Het doopsel zelf is steeds een ingrijpend gebeuren dat elk menselijk begrijpen of aanvoelen overstijgt. Als catechist mag je getuige zijn dat je doopleerling gedoopt wordt met de Heilige Geest. Dit grijpt aan, dankbaarheid overweldigt me dan!

- **En nadien?**

Soms zien we mekaar nog terug in de kerk, tijdens een eucharistieviering, of we ontmoeten mekaar bij de geboorte van hun kindje, bij een verjaardag, of eerder toevallig. Wat me dan opvalt is de onderlinge band die blijvend is, en die een gelovige dimensie heeft. Een gesprek, een ontmoeting is steeds mogelijk. Mijn huis blijft openstaan voor hen! Onze wegen hebben een tijdje samen gelopen, maar dan gaat ieder weer verder op eigen tempo in eigen omgeving, mét God als immer aanwezige liefdevolle Vader, in navolging van Christus, gesterkt door de Heilige Geest. De Kerkgemeenschap, onze parochie, is voortaan aan zet om hen aan te spreken, hen gastvrij te benaderen, hen mogelijkheden van engagementen aan te bieden, kortom als broers en zusters in het geloof nabij te zijn. Laat dit voor ieder van ons een oproep zijn.

Het verhaal van Martine

Martine komt uit een gezin met zeven kinderen. Zij werkt parttime in de zorg. Schilderen en mediteren zijn haar hobby's.

Wanneer ik op de vraag 'waarom ben je gedoopt?' zou antwoorden, zou ik zeggen 'zo heb ik God leren kennen', dan zou ik Hem verloochen. Ik heb zijn aanwezigheid immers steeds gevoeld. In mijn zoektocht naar het hogere was gedoopt worden steeds mijn verlangen. Ik ben steeds nieuwsgierig geweest naar wat er in de Kerk gebeurde, maar heb lang 'de kat uit de boom gekeken'. Tijdens mijn voorbereiding op mijn doop had ik maandelijks contact met mijn begeleidster Veerle. Door corona verliepen deze gesprekken veelal via WhatsApp.

Bij mijn begeleidster was de nodige informatie voor handen, maar ik vond het even belangrijk om zelf vragen te kunnen stellen. Ik heb al veel bijgeleerd maar als het er op aan komt volg ik steeds mijn gevoel en dat heeft mij nog nooit in de steek gelaten. De ene noemt het 'gids', de ander 'meester'. Ik noem het 'mijn raadgever' die steeds het beste met mij voorheeft.

Ik zou de eucharistieviering niet meer kunnen missen. Ik voel daar de intense aanwezigheid van Jezus en dat vind ik belangrijk. Ook vind ik het Angelusgebed (De Engel des Heren, vroeger gebeden om 6, 12 en 18 uur) belangrijk. Jammer dat dit niet meer in gemeenschap gebeurt. Ik ontmoet God ook in de eenzaamheid in herinnering met mijn dierbaren die er niet meer zijn. Hier ontdek ik dikwijls de waarheid. Ik heb het niet altijd gemakkelijk gehad in het leven maar ik ondervind regelmatig de steun van mensen als Luk en Agnes. Hun deur staat steeds voor mij open. Mijn be-

Martine Van Cauter

geleidster Veerle weet dat ik mijn weg wel zal vinden, we zijn er beiden gerust in. De doop heeft er voor gezorgd dat ik bewuster omga met mijn gedachten en emoties.

Ik wil nog twee gedachten mee geven. Ondervinding is de beste leer-school. Na de doop is het vertrouwen in de kracht van de Heilige Geest sterk gegroeid. Bij deze dank aan Pastoor Deken Raf (een man met een missie) die mij gedoopt heeft.

Wij danken Martine voor dit openhartig verhaal. Moge zij blijvend groeien in haar geloof en de mensen ontmoeten die haar hierin kunnen bijstaan. Wij danken ook Veerle voor haar verhelderend verhaal en wensen haar nog veel vreugde in alles wat zij doet.

Veerle De Clercq

